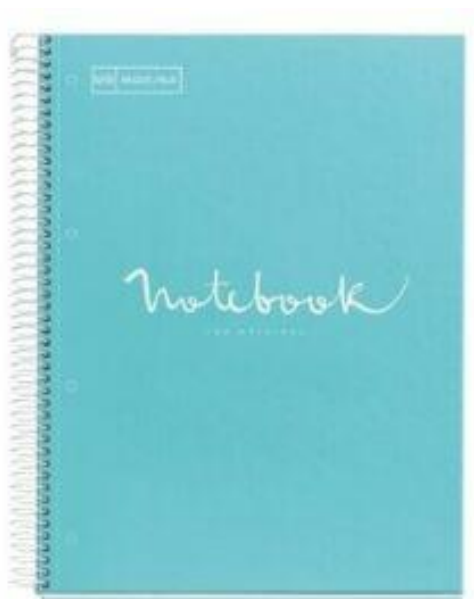


Ha a füzetem mesélni tudna ...

Gazdám törifüzete vagyok.



Néha szépen ír a lapjaimra, máskor sajnos rondán. A tanév elején még kidíszította a lapjaim margóját, most már csak néha fordul elő ez. Ugyanis gazdám egyszer nagyon megszidta órán a tanára, azt mondta neki, figyeljen inkább a tananyagra.

Szerencsére sokszor hallom gazdám nevetését. Kivétel persze, ha elege van a tanulásból. Tanára nem sűrűn írat dolgozatot, témazárót vele és társaival. Ám ha mégis, akkor több napig „használatban vagyok”, gazdám lelkiismeretesen készül, olvassa a belém írt vázlatokat.

Általában egy órán több oldalt is írnak a gyerekek, aminek nem örülök, hiszen így nemsokára elfogynak a lapjaim. Gazdám le fog cserélni.

Olyan szerencsére nem fordult még elő, hogy gazdám ne hozott volna magával órára. Órák után a táskájába kerülök, ahol látok más füzeteket és könyveket. Ennek ellenére bevallom: eléggé unalmas órákon keresztül a sötétben lenni – persze, kibírom.

Sajnos a többi órán más füzetbe ír a gazdám. Nem értem, miért nem engem használ mindig. Fáj ez nekem. Az sem esik jól, hogy vannak nálam sokkal szebb füzetek, ezekbe gyakrabban ír. Rejtély, hogy miért. Mindegy, el kell viselnem a döntéseit.

Gáti Dóra 7.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola